

selv om denne skulde være saa stor, at den erstattede alle Udgifterne, men saa var denne Erstatning for disse Udgifter, heller ikke givet omsonst, hvorimod man, naar man giver Penge til at plante for, kan komme til at give 10 Gange for at plante for, og dog om 10 Aar kun have visne Planter. Man siger: men saa savner man den Belæring, man skal have i at plante; dertil svarer jeg: gaa hen og see paa den, der planter for at vinde Præmien, det er den bedste Skole. At lade en Mand reise omkring, der borer en 10 à 12 Gange for Folk til at sætte nogle Planter ind i og see, hvorledes han bærer sig ad, det er en daarlig Maade at undervise paa, thi, dersom Plantningen om en 10 à 12 Aar er slaaet fejl, saa siger man: I have ladet Gødebukken gaae og æde Planterne bort, jeg plantede godt, og det er ikke min Skyld, og, dersom han planter saaledes, at han faaer Noget ud af sin Plantning, saa siger Folk, at den Maade er god, thi den har bragt til et Resultat. Naar han selv bliver bunden ved sin Plantning, indtil han bringer Noget ud, saa kan han ikke sige, at Andre have forsøgt at beskytte den, og, kommer der ikke Noget ud deraf, saa er det, fordi han enten har valgt sit Jordsmønt galt, eller fordi han har valgt sine Planter galt, eller fordi hans Plantning har været gal. Det er ved Gjenstande af den Art kun ved den virkelige Udøvelse, at den sande Belæring kan komme. Der kommer heller ikke Noget ud af at lade Folk reise ud for at see bag paa Kjøer, hvorledes deres Mælkesystem er. Det gjør ikke et Skridt fremad, men det er at kaste Pengene ud af vinduet, uden forsaavidt de komme den Mand til Nytte, som faaer dem. Vi komme heller ingen Bei med vor hele Drainundervisning. At man sender nogle enkelte unge Mand over til England, at de faae en lille Reisesunderstøttelse og notabene tage i Tjeneste i England, virkeligt ere med at lægge Drainrør, men ikke blot see paa det, at de tjene der en 2, 3 à 4 Aar, komme hjem, købe en Eiendom og sætte sig ned og draine selv, det kan der komme Noget ud af, men at vi faae nogle halvstuderende Drainprofessorerovre fra England, der reise omkring for at nedlægge nogle Rør, om hvilke man ikke veed, om de give en

Dråabe Vand, — og saadanne Drainrør har jeg seet anlægge her i Landet — det kommer der virkelig ikke Noget ud af. Det er i det Hele Altsammen lutter Chimære, men det er for Diebliffet Kjøphesten; vi ride paa Drain og paa Træplantning, og vi komme til at skaffe Lys paa Havet, ligesom vi engang have havt Slottenes Bygning; men vi vide nu, hvor meget det kostede hvert Aar. Det er den Fortjeneste, der er ved Nedsættelse af Summen til Industriens Fremme, at den skal minde os om at holde alle den Art Gjenstande indenfor en noget snever Grændse. Naar man siger, at Indenrigsministeren maa have nogle Kompen- penge til den Art Sager, thi han kan naturligvis ikke komme af med alle de Mennesker, der Dag ud og Dag ind hænge paa hans Ryg, og han spilder formegen Tid ved at skaffe sig af med dem, han maa meget hellere have nogle Penge at give dem, saa indrømmer jeg, at det er mere for at spare paa hans Tid og for at gjøre ham Livet lidt taaleligt, at vi skulle give ham denne Art Penge, men det nytter i Virkeligheden ingen Ting.

Ne: Den sidste høitærede Taler er temmelig vidtspævendende i sine Betragtninger, og jeg skal ikke følge ham heri (En Stemme: Nei!); men det forekommer mig dog, og jeg troer ogsaa, det vil forekomme den, der siger Nei, at det er et meget driftigt Spring, der af den ærede Taler er gjort fra de sydfste Heder til de Frugtkoler herinde i Kjøbenhavn, der eengang vare paatænkte. Hvad de sidste angaaer, da er jeg ganske af hans Mening; jeg mener ogsaa, at Staten ikke skal indlade sig paa at dyrke hverken Asparges eller Ananas eller paa Planteskoler i Districter, hvor der allerede er Skov tilstede; men det er dog noget heelt Andet, naar Taleren er om at op- elste Skov paa Heder, hvor man ikke troer sig istand til at frembringe nogen anden Dyrkning, og dette er tilvisse ogsaa en Sag, der virkelig ikke blot har Interesse for Landvæsnet, under hvilket det her i Finantsforslaget er bragt til at fortære, men der har stor Interesse for Jylland overhovedet, saa at det altsaa, selv om der skulde kostes endeel Penge paa forskellige Forsøg, er af megen Vigtighed for Staten, at man om muligt seer at til-